16. Bror mellan

Gustaf Bergman

Maria B, född Wetterdal

David B.

Emanuel B. ("Manne")

1892 - 1915

Min dyra Kära Emmuel!

På morgonen af din högtidsdag
gifver jag dig en moderlig lyck-
önskning. Må det blifva dina
fäders tyckta och ett tjus på alla
dina dagar! Må Herren göra din
dag lyckosam! Herren bevare dig
från synden, att intet
vrånt kommer vid dig! —
Denna din födelsedag skynes mig
mer än vid nästa tillfälle betydelse full
för dig, mitt älskade barn. När

du nu träder ut i lifvet med
din mogna examen bakom dig.
Hvad vi hoppas innyckes att taska
får. — —
Tack för ditt Brefkort, som var
oss en glädje att få.
Hvad det skall komma för dig
godt att vara du nära
examen. Jag får tänka dagen när
du skall resa.
Pastor Holm har för oss hittintills
varit osynlig.
Vi ha haft en herrlig tid hos
Stas Syrenerna i blom, och dessa
finnes här i mängd.

Måste nu sluta för att få detta
rader med.
Vi skola nu gå ut till middag hos
J. Sens.
Helsa de hjärtligt till Tor o Gertrud.

Din vän o broder

Dresden 16/5. 1901

Stockholm den 22 Aug. 05

Min älskade mor!

Hjärtligt tack för den
sköna Söndagen jag fick tillbringa
på Addeboda! Det känns mycket
tomt att inte i år få vara ute
på Addeboda på mors födelsedag
och få gifva mor en kärleksfull
omfamning på samma sätt, som jag
fått göra så många gånger förut.
Låt mig emellertid nu på detta sätt
få omfamna min älskade mor och
i denna omfamning få inlägga
det samma som jag vet alltid vid
detta tillfälle uppfyller mitt hjärta

vänligen en känsla af tacksamhet
för allt det jag vet mig hafva fått
af och genom mor och dels en
innerlig önskan, att vi länge må
få behålla vår kära mor hos oss.
Jag har verkligen bråtit ordna det så
att jag skulle få hälsa på hos Eder
men det lät sig omöjligt göra.

Jag har idag varit och
sett på lampkronorna som jag
tror blir bra. Det var knappast
något gjordt åt dem, men de
torde nu blifva färdiga om ca
14 dagar.

Hälsa far och Astrid så
hjärtligt

Mors egen
David

Dresden den 8 Okt. 1901

Min älskade mor!

Hjärtligt tack för mors bref! För några dagar hade jag ett kärkommet bref från Gertrud, där hon säger, att brist ännu är mycket liten, och att bröllopper därför kanske kommer att stå redan i början af December. Är det ännu något bestämdt härom?

Jag har den sista tiden ej haft så små svårigheter, men de ha nog åfven varit nyttiga för mig. Gud bevare mig från onda människor och deras onda anslag! O, bed därom för mig, älskade mor! Jag har tagit på mig ett verkligt stor ansvar i många hänseenden och måtte det gifvas mig hjälp och nåd att fylla dessa! Jag gör mig ofta den förebråelsen, att det var högmod af mig, att jag gjort så många och mycket beroende af mig, som ingenting är ännu än en tyndare. Ehilken kraft till arbete skulle jag inte få, om jag snart erhölle visshet om, att jag handlar rätt! — Nu har jag börjat träda i direkt förbindelse med fabrikanter.

I pension Elm har jag det mycket trefligt om kvällarna. Där bo fröknarne Haekel (Systen till den förre), Ekerhielm (som jag nu tycker mycket bra om), Poignant och Geijer (en ung flicka, mycket treflig). Vi läsa högt hvarje kväll ur Frithiofs Saga, Fänrik Ståhl Sägner m. m. och ha riktigt trefligt. O, hvad jag är tacksam att ha denna

vederquickelse. - Hurn har det gått med Wisby-Obliga-
tionslån?

Farväl för denna gång, älskade mor!
Helsa kära far och Systonen så innerligt från

mors egen, tacksamme
David.

Min kära älskade Emanuel!

Just nu emottog jag ditt bref från Holmenkollen, ajsom Astrids bref, som säger att du vill icke bestämma dig, för någon vecka sedan, utan en vecka. Saken är den, att du måste genast senda på detta bref, i annat fall få vi betala rum=men från d. 24. Jag sänder härmed brefpet, på det du själf må bestämma dig hvar du vill bo i det. Vill du ej resa i nästa vecka, så du gå säga att du annu kommer dig för=klen att företaga den långa resan. Men Johannson får väg bara veer med brefpet, ty att det ej dröjer för länge med detta besvär=de.

Jag har tänkt mig saken så, att det bore

angelägen för dig att hyra en lufft, och
just komma till bergstrakten, der den
lätta rena luften är, samt där förekande
förkylningarna och ett tryck husfrid
Jag har bantat genom detta en fastare
förbättring. Då klapp du åsnen denna
vas brytningen, som du gäller på kroppen,
här man är unge
Just nu kommer jag ihåg ett samtal
med Mamor Henrik. Jag lätte upp för
honom (Svad) Astrid skrev om dig, och bedan
mitt svar till dig. Mamor intänner
fullständigt i mitt uttalande i den
nu saken. Han tager åsnen att förkät-
ningen skulle gå lyckligt förbi dessa.
Hur du än bestämmer dig önskar jag
så väl dessförinnan det omvända.
I alla händelser skolen (genast) skrifva till

Helenenkollen, antingen ett fullständigt
dligt återbud af rummerna eller också
bestämmer du någon dag, för när an-
kommer

Härmed följer Karl brefvet
Vi hälsa Mamor Ludvig till middagen
Helen Astrid Anychek

Din vän & Mamor

Upsala 15/4 1900

När du någon dag känner dig så bra, att du
icke tycker dig behöfva hvila dig något på dagen,
så går det icke an att du låter vara det
Du bör alltid hvila dig efter promenad & efter
måltiderna

Lecko d. 14 Aug. 1901.

Kära Mor!

Jag är verkligen ofantligt glad
över att ha kommit hit. Detta är någonting
märkvärdigt att vara med om och storartadt
att få bevittna en andras kraftutveckling.
Det hela karaktäriseras nyckelt mer av kraftig
kraftigt allvar än av känsle-stämningar.
Det är nödvändigt att inskränka sig, ty
det blir svårt att smälta alt tillgodogöra
sig allt eljes, som man får höra. Ett par
gripande föredrag af Prof. Pelersen (danske) och
Baron Nikolai (finne) har jag hört, af hvilka
jag har mig ha verklig behållning. Prof.

den historiska

Stave har talat om bibelkritikens betydelse
för troslifvet. Det har karaktäres af ett
vaktligt förbehåll, var uppgiften väl genom-
arbetadt och ofantligt roligt att höra.
Efter det kunde endast vara en tanke
att den historiska bibelkritikens efter
från hans ståndpunkt icke inverkar annat
än förvekligt på troslifvet och har sitt
oriktiga berättigande. Hvad som allena
låg utom hans ämne var den kritik,
som företages utan verklig kristlig tro
och den som fast den utger sig för
att vara endast historisk i själfva
verket drifves med tendensiösa syften.

Detta må nu vara nog sagdt
hittintills. I morgon blir en utfärd till
Kinekulle och sedan tre förhandlings-
dagar till.

Hälsa så hjärtligt till alla. Skall
bli roligt att få höra något om David

afgörande.

Mors egen tillgifne
Emanuel.

Var god gör de exemplar af Vårt Land
som innehålla referater.

En kappa som medföljer låg i min
kappsäck. Vet ej hvem det är.

Potsdam den 22 dg April 00
Leipzigerstr. 9a.

Käraste Broder!

Hjärtligt tack för det välkomna brefvet. Du kan ej tro hvad det gör mig ledsen, att jag på så länge ej skrifvit till dig, men du kan vara öfvertygad om, att du särskildt den sista tiden legat mig nära om hjärtat. Men som du vet, har jag just till påsken flyttat ut till "landet", och jag har egentligen först igår kommit riktigt i ordning d. v. s. så, att man nu känner sig riktigt hemma. Det var ledsamt att det var så lite ordning, då Jar var här. Nu kan jag emellertid säga,

broder, själslugn behöfva vi. Vet du, ibland har jag nästan önskat att få bli sjuk för att få ~~lugn~~ 20 till själen.

Jag hoppas snart få höra något, huru det är med dig nu, och huru det blir med resan till Norge. Jag tycker, att det förefaller hårdt att lemna Addeboda just när vårn kommer. Hädanefter skall du nog oftare få höra från mig.

Helsa Astrid så innerligt.

Din varmt tillgifne
David.

att jag har det trefligt på alla sätt. Min värdinna är så snäll och gör det så trefligt för mig. Hon tycks riktigt förstå, hurn jag vill ha det. Enkelt men trefligt! Jag har känt det mycket uppfriskande, att ha haft lite husliga bestyr. Det har varit en riktig vila för mig. Jag känner också, att jag på lagran nu har en vida större arbetsförmåga. Obeskrifligt kärt var det och för mig, att jag fick ha far här några dagar. Han fick då på nära håll se hurn jag har det och af honom får du nog höra närmare därom.

Det har hittills varit mycket kallt här, men i fredags kom en riktigt varm sommardag och nu är det så obeskrifligt skönt här ute. Träd och buskar börja nu bli gröna och fogelsången ligligare. Jag längtar mycket att få snart höra näktergalen i vår trädgård.

Af det sista härkomna brefvet från Astrid hör jag, att du ett par dagar känt dig lite sämre, men jag hoppas, att det var mera tillfälligt, och att din förbättring går på det hela framåt, ehuru kanske långsamt. Detta var ett hårdt slag för dig, kära broder, men måhända var det för dig erforderligt att få lite "själshugn", och det är det doch att så, som du nu får, få umgås med naturen. O, hvad den är skön och ren. De renhjärtade se Guds ansigte. Känner man inte riktigt hurn nära naturen står Sin Skapare. Hela naturen stämmer ju upp en gemensam och harmonisk lofsång till honom hela dygnet igenom! När man då riktigt får umgås med naturen, känner man ju och hurn mycket närmare man själf kommer till Gud. — Ja, min kära

Upsala den 22/4 00.

Käraste Manne!

Jag har mycket hjärtliga hälsningar att bära fram till dig och syster Astrid från David. Men som jag i nästa vecka kommer att få träffa Eder båda, skriver jag ej utförligare om vad jag från Rotterdam kunde hafva att meddela. Vill blott nämna, att David bor i en utmärkt trefnlig trädgård med ~~tillstående eller rätteri~~ tillhörande park, om jag så får kalla det, der vacker utsigt erbjudes öfver sjö och land. Mycken fågelsång och om någon tid rikedom på rosor.

Jag skulle behöfva både bilagorna undertecknade och mig tillsända på Stockholms kanske om Onsdag (eller torsdag).

Astrid hälsas!

Jag reser nu på söndagsaftonen till Stockholm. Mosbror gick nyss till Samariterhemmet; han har varit hos oss på besök nu på e. m. (till fots både hit och tillbaka). I morgen reser mor till Linnéstaden för att träffa Ester, som kommer in med pigbikyrnen. Abel väntas från Gotland på tisdagen. Farväl, Kära vännen!

Eder Pappa.

Om Johansson tecknar sig som vittne får jag nog annat vittne här.

strerad föreläsning. Den var mycket trefflig. Jag känner mig verkligen hemma der (i deras familj).

Men nu tror jag, att jag bör sluta för denna gång, ty det lider mot natten nu. Helsa mor och alla syskonen; slägtingar och vänner på det hjärtligaste från

Eder egen tillgifne
David.

Gateshead den 13 Nov. 92.

Min innerligt älskade far!

Det var visserligen ej länge sedan I fingo bref ifrån mig, men, som jag denna eftermiddag har känt det mycket tungt, tänkte jag, att det möjligen skulle bli något bättre, om jag skrefve några ord till far.

Jag skulle gerna vilja få veta, hurn det blir med London-resan, boardinghouse o.s.v. Naturligtvis skulle jag tycka det vara mycket roligt att få komma till London, innan jag lemnar England.

Jag har nu varit afbrutten (för ett par tim.) i skrifvandet af detta bref, ty Mr. Watkin (sonen) var hygglig och ringde på och frågade, om jag hade lust att följa honom till en kyrka i Newcastle, hvilket jag naturligtvis gjorde. Det var en utmärkt vacker kyrka och mycket vacker musik.

Far bad mig i ett föregående bref att köpa ett par exemplar af ett visst slags knifvar, men jag kan ej förstå, hvem far kan tycka så mycket om engelska knifvar, då stålet är så uselt. Här är det allmänt känt, att om man vill ha en bra knif, så skall man köpa svenska, ty det är så öfverdådigt bra stål. Bakknifvar äro för det mesta från Sverige. Vidare kan jag ej förstå, hvad far skall göra med så många dyrkar. Det låter nästan lite misstänkt. Alltnog om far verkligen önskar, att jag skall göra detta uppköp, så skall jag gerna göra det, men jag skall åtminstone be far var snäll och ej presenta mig med en dylik knif, ty jag föredrar den redliga svenska varan. Jag skulle verkligen gerna vilja ha en trefig <u>svensk</u> knif till jultklapp (om det blir några sådana i år).

I Torsdags aftan tittade jag åter in till min grannes och hade som vanligt mycket trefligt. Sonen och jag hade återigen ett parti schack. Naturligtvis är jag ännu ej mycket styf, men jag har åtminstone lärt att tycka om det. I Fredags var jag återigen der endast för en liten stund. Vi skulle ha sällskap till en illu-

tal vid Göstas jordfästning, som Gertrud
på sin var snäll att sända mig.
Jag håller det knappast för
troligt, att jag ej förr tackat
Gertrud därför, men då ber jag
få göra det nu.

Helsa far och alla Syskonen
så innerligt från mors
tillgifne
David.

Dresden den 7. IV. 1901

Min älskade mor!

Hjärtligt tack
för mors kärkomna bref af den 28. dars.
Ni ha den sista tiden hört mycket
oregelbundet från mig, men som mor
såg af Gertruds bref, har jag haft
mycket om mig. Det har äfven varit
andra saker, som tagit min tid och
mitt sinne i anspråk, hvilka jag
ej hann med att tala om i det
senaste brefvet. Bl. a. har det uppstått
starka spänningar mellan Kiibler
och firman, hvilka jag sökte något
utjämna. Det gör mig ondt om
Kiibler, som så mig redan upprätt

kulmen på sin bana, ty nu har biögmodet börjat, och då är det slut. Jag hade nästan räknat på att få ett stöd hos honom, men det tycks nu arta sig att bli tvärtom.

Vidare har den där elektriska järnvägen, som kommer nu skulle öppna ofantligt mkt upptagit mina tankar, då jag ansåg väsentliga förändringar nödvändiga. I går hölls det en allmän konferense för att diskutera mitt förslag, och det blef förstås antaget, ty ingen förstår sig på elektriska frågor.

För en tid sedan träffade jag en av överingeniörerna på gatan, och han frågade mig, om jag ej hade lust och komma med honom hem och äta kväll, hvilket jag naturligtvis gjorde. Han hade en trefligt hemtrefflig fru och en pojke om 2 år. Det var ofantligt trefligt för mig att en gång få komma i ett hem. Vår frun fick höra, att jag mestadels kokat min middag hemma, lärde hon mig en del nya saker, hvilka jag sedan med framgång försökt mig på. De bjöd mig välkommen tillbaka.

I fredags reste jag till en liten stad Pirna, hvarifrån jag promenerade till Bastei mg. 15 km. och det var mycket skönt. I dag har jag varit ute i Pharandt, där det ju är ofantligt vackert, men jag återvände tidigt, då det började regna.

I går fick jag ett mycket kärkommet bref från Astrid. Hon frågar där, om jag erhållit Ekhunds

Stockholm d. 6. Aug. 1914

Älskade mor!

Nu har den Guds straffdom kommit, som många förutsagt, ehuru det ju blir våldsammare, än man kunnat anat. Det är ju alldeles oförsvarligt i hvilket nödläge Tyskland kommit, men dess sak är dock rättfärdig — det har blifvit påtvungen krig. Skall icke Gud stå på Tysklands sida?! För vår del är det väl omöjligt (~~att motsätta~~) att bli ändragna i kriget. Dessutom torde Svenska folket icke vakna förr än det genomgått verklig nöd.

I morgon blir jag inkallad till tjänstgöring i landstormen. Då skall åtys mobiliseras. Jag har blifvit utnämnd till pluton-chef och får därmed officers rang. Det blir naturligtvis mycket besvärande men å andra sidan erbjuder man vissa fördelar.

Nu ville jag endast säga mor farväl. En innerlig omfamning åtskade mor! Måtte Gud hjälpa oss alla igenom.

Tack, åtskade mor, för de dyrbara dagarna på Addeboda. Så roligt lilla att mor känner sig bättre.

Mors innerligt tillgifne och kärleksamme Son.

David

D. 14. 3. 15

Älskade mor!

När jag nu fäll-
ryggalagda 40 år — en
viktig milstolpe — är min
första känsla ett behof
att få uttala ett innerligt
tack till både Far och Mor
för att den kärlek, att
det tålamod som slösats på mig och alla de för-
bönen, som af vår himmel-
ske Fader blifvit hörda.

Tack och förlåt, älskade
mor! — Som en erinran om
min tacksamhet och tillgifven-

het, tänkte jag misjligen
att mor skulle vilja motaga
en fotografi, som kanske
kan finnas en undangömd
plats.

"Tack för de gångna år
-tack för de kommande år.
Allt vad som tiden går
mer jag att vänta får."

Hjärtligen
David